

Κυριακή των Μυροφόρων, Ιωσήφ του από Αριμαθαίας και του Αγ. Νικοδήμου († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 14 Μαΐου, 2021

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τιμοῦμε σήμερα τοὺς ἀνθρώπους πού ἀκολούθησαν τὸν Χριστὸ τοὺς ὁποίους σκεφτόμαστε σπάνια, γιατί ἀναφέρονται πολὺ λίγο στὶς Γραφές. Κι ὁ καθένας θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἓνα μάθημα γιὰ μᾶς.

Ὁ Ἅγ. Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Αριμαθαία ἦταν ἓνας πλούσιος ἄνδρας μὲ ἀνοιχτὸ μυαλὸ πού ἄκουγε τὸν Χριστὸ καὶ δὲν ἐμπιστεύθηκε τὸν ἑαυτό του στὸν Κύριο. Τὸ ἴδιο κιὸ Νικόδημος· ἀλλὰ ὁ Νικόδημος ἦταν ἓνας μορφωμένος ἄνθρωπος, μέλος τῶν Σανχεντρίν. Εἶχε ἀκούσει γιὰ τὸν Χριστό, Τοῦ εἶχε κάνει ἐρωτήσεις, ἤθελε νὰ καταλάβει, ἤθελε νὰ εἶναι σίγουρος. Ἀλλὰ κανεὶς ἀπ' τοὺς δύο δὲν εἶχε δεσμευτεῖ ν' ἀκολουθήσει τὸν Χριστό, νὰ δηλώσει καθαρὰ ὅτι ἦταν μαθητὴς Του.

Κι ὅμως, ὅταν ὁ Χριστὸς στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων ἦταν ἠττημένος, ὅταν οἱ ἐχθροὶ Του πῆραν τὴ νίκη, ὅταν Ἐκεῖνος ἦταν νεκρὸς, ἔτοιμος νὰ ταφεῖ, ἡ πίστη τους σ' Ἐκεῖνον ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν μάθει λόγια ζωῆς, ἀποκαλύφθηκε. Βοήθησαν τὴν Μητέρα Του νὰ μεταφέρει τὸ σῶμα Του καὶ νὰ τὸ θάψει. Μὲ τόλμη ἦλθαν στὸν Πόντιο Πιλάτο καὶ ζήτησαν τὸ σῶμα γιὰ νὰ τὸ θάψουν μὲ τιμὴ. Στὴ διάρκεια τῆς ζωῆς Του τὸν ἄκουγαν μὲ πνεῦμα ἀνοιχτὸ ἀλλὰ διστακτικὸ. Ὅταν πέθανε, ἡ πίστη τους ξεχείλισε. Καὶ βλέποντας τὸν πόνο τῆς Μητέρας καὶ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννη δὲν τοὺς ἔμεινε ἴχνος ἀμφιβολίας· ὄφειλαν νὰ φανερωθοῦν, γιατί δὲν μπορούσαν νὰ δεχτοῦν ὅτι Ἐκεῖνος μπορούσε ν' ἀπορριφθεῖ ἠττημένος, ἀφοῦ ὑπῆρξε διδάσκαλος, ὁδηγὸς καὶ φίλος τους.

Ὑστερα ὑπάρχει κι ἄλλη μιὰ ομάδα ἀνθρώπων, **οἱ μυροφόρες**, μιὰ ομάδα γυναικῶν πού ἀκολουθοῦσαν τὸν Χριστὸ καὶ βοηθοῦσαν Ἐκεῖνον καὶ τοὺς μαθητὲς Του στὶς ἀνάγκες τους. Ὅταν ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε, οἱ μαθητὲς ἔφυγαν μὲ ἐξαίρεση τὸν Ἅγιο Ἰωάννη, μὲ ἐξαίρεση αὐτές τὶς γυναῖκες. Δὲν ἦταν μιὰ διανοητικὴ πεποίθηση πού τις ἔκανε νὰ παραμείνουν μαθήτριες τοῦ Χριστοῦ. Ἦταν κάτι πού ἴσως θὰ μπορούσε νὰ ἐρμηνευτεῖ μέσα ἀπὸ τὰ λόγια τῶν προσκυνητῶν [πρὸς τοὺς Ἐμμαούς](#): «...δὲν φλεγόταν ἡ καρδιά μας ὅταν μᾶς μιλοῦσε». Ὅλη ἡ πορεία ἀπὸ τὴν Γαλιλαία στὴν Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τὴν εἰρήνη τῆς γῆς πρὸς τὴν τραγωδίαν τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅλον

ἐκεῖνον τὸν καιρὸ πού εἶχαν ἀκούσει νὰ διδάσκει, οἱ καρδιές τους εἶχαν βρεῖ τὸ νόημα τῆς ζωῆς - ὄχι ἀπὸ μιὰν ἀγάπη προσωπικὴ ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ βαθειὰν αἴσθησι αἰώνιας ζωῆς. Αὐτὸ δήλωναν καὶ τὰ λόγια πού ὁ Πέτρος εἶχε πεῖ λίγο νωρίτερα, ὅταν ὁ πολὺς κόσμος πού τοὺς περιστοίχιζε εἶχε φύγει, καὶ ὁ Χριστὸς στράφηκε στοὺς μαθητὲς Του καὶ εἶπε: «Πρόκειται νὰ φύγετε κι ἐσεῖς; Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε: «ποῦ νὰ πᾶμε; Ἔχεις ρήματα ζωῆς αἰωνίου». Κι αὐτὲς οἱ λέξεις δὲν ἦταν ἕνας ἀπλὸς συλλογισμὸς, ἢ ἀποδείξεις, ἢ πειστήρια. Ὅταν μιλοῦσε ἦταν ἡ αἰώνια ζωὴ πού ξυπνοῦσε μέσα τους - ἡ θύρα πού ὀδηγοῦσε στὴν αἰώνια ζωὴ ἦρθε στὴ ζωὴ. Καὶ ἤξεραν ὅτι αὐτὰ τὰ λόγια ἦταν ἀληθινὰ, μόνο γιατί ἔφεραν μέσα τους νέα ζωὴ. Ἔτσι ἦταν γι' αὐτὲς τὶς γυναῖκες.

Σήμερα λοιπὸν τιμοῦμε τοὺς ἀνθρώπους πού ἀπέδειξαν ὅτι ἦταν πιστοὶ, **ἐκείνους πού παρὰ τὴν ἀδυναμία τους δὲν ἔφυγαν**, ἐκείνους πού μπρὸς στὴν ματαίωσι καὶ τὴν τραγωδίαν, ἔγιναν ξαφνικὰ μαθητὲς καὶ πιστοὶ. Ἄς τοὺς θυμηθοῦμε, ὄχι μόνο ἀντικρῶζοντας τὴν δόξα μὲ τὴν ὁποία τοὺς τιμήσαμε σήμερα στὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, ἀλλὰ ρωτώντας τοὺς ἑαυτοὺς μας: **ἀνήκουμε, σὲ ὁποιοδήποτε βαθμὸ, στὸ παράδειγμα πού μᾶς ἔδωσαν με τὴ ζωὴ τους;** Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι μπρὸς στὴν ἠττα τοῦ Χριστοῦ θὰ μπορούσαμε νὰ βγοῦμε ἔξω καὶ νὰ ποῦμε: Εἶμαι ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητὲς Του, ἂν καὶ τὸν καιρὸ πού δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος ὀλόγυρα κράτησι μακρὰ τὸν ἑαυτό μου, διστακτικὸ, ἀβέβαιο, ρωτώντας τὸν ἑαυτό μου καὶ Ἐκεῖνον; **Εἶναι ἄραγε κανεῖς ἀπὸ ἐμᾶς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαία, εἶναι κανεῖς μας ὁ Νικόδημος, καὶ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι εἴμαστε σὰν τὶς Μυροφόρες γυναῖκες, τὶς ὁποῖες οὔτε οἱ ἀνάγκες, οὔτε ἡ ἠττα, οὔτε ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ δὲν τὶς ἔκανε νὰ μείνουν μακρὰ ἀπὸ Ἐκεῖνον;**

Κανεῖς μας δὲν μοιάζει σὲ κάποιον τελείως· ἀλλὰ ἄς μάθουμε ἀπ' αὐτοὺς κι ἄς προσπαθήσουμε νὰ ἀναπτυχθοῦμε μέσα στὴν πίστι πού ἐκεῖνοι ἔδειξαν· οἱ πρῶτοι στὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἱ ὑπόλοιποι στὸν θάνατό Του. Ἀμήν.

(Πηγή καὶ Ἀπόδοσι στὴν νεοελληνικὴ: agiazoni.gr)